

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 79.143 van 4 maart 1999
in de zaak A. 79.940/VII-17.062.**

In zake : Veerle DE CLERCQ,
wonende te MOORSELE,
Rozenstraat 25

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd
door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te BRUGGE,
Bevrijdingslaan 4 bus 1.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Veerle DE CLERCQ op 25 augustus 1998 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 19 juni 1998 van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling waarbij het beroep, door de Vlaamse landmaatschappij aangetekend tegen het besluit van 11 december 1997 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende het verlenen aan Agnes WATTEYNE-DEPOORTERE van de akte geldend als vergunning voor een termijn van vijf jaar voor het uitbreiden van een kippenfokkerij, gelegen aan de Maalstraat 79 te Moorsele, zodat deze voortaan 18.000 braadkippen jonger dan drie weken en 18.000 braadkippen ouder dan drie weken zou omvatten, gegrond wordt verklaard en het beroepen besluit wordt opgeheven;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur C. ADAMS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 20 januari 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 februari 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat F. SOETAERT, die verschijnt voor de verzoekster, en van Advocaat A. GEKIERE, die loco Advocaat B. STAELENS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur C. ADAMS, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 19 maart 1998 in zijn eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Feiten

Overwegende dat de feitelijke toedracht van de zaak als volgt kan worden samengevat :

1.1. De verzoekster baat een kippenkwekerij uit waarvoor op 19 december 1990 een aktename, geldend als vergunning, werd verleend door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Moorsele, en dit voor 18.000 mestkippen ouder dan 3 weken.

Deze vergunning geldt tot 1 september 2011.

Summer geschetst verloopt de kweek als volgt :

Er zijn twee stallen en er wordt in twee "rondes" gekweekt. De eerste ronde van 18.000 kippen wordt gekocht wanneer de dieren 1 week oud zijn. Na enkele weken wordt de tweede ronde van 18.000 kippen gekocht, die ook 1 week oud zijn. Eer die tweede ronde 3 weken oud is (en dus vergunningplichtig wordt), wordt de eerste ronde terug verkocht. Na reiniging van de stal wordt een volgende ronde gekocht van kippen van 1 week oud. Eer die volgende ronde 3 weken oud is, wordt de oorspronkelijke tweede ronde verkocht enz.

Er worden dus in totaal wel tot 36.000 kippen gekweekt, doch daarvan zijn er nooit méér dan 18.000 ouder dan 3 weken en dus vergunningplichtig.

1.2. Ingevolge het besluit van de Vlaamse regering van 26 juni 1996, bekendgemaakt en in werking getreden op 3 juli 1996, wordt de indelingslijst van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen gewijzigd [bijlage 1 bij het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I)]. Vanaf die datum wordt het kweken van kippen ouder dan 1 week ook vergunningplichtig.

Met toepassing van artikel 38 van Vlarem I vraagt de rechtsvoorgangster van de verzoekster, Agnes WATTEYNE-DEPOORTERE, derhalve op 2 januari 1997 een milieuvergunning om haar kippenfokkerij uit te breiden met 18.000 braadkippen van 1 tot 3 weken tot een totale capaciteit van 18.000 mestkippen ouder dan 3 weken en 18.000 braadkippen van 1 tot 3 weken.

Bij besluit van 11 december 1997 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen wordt de gevraagde vergunning bij wijze van aktenaam gegeven.

1.3. Op 20 januari 1998 tekent de Vlaamse landmaatschappij administratief beroep aan tegen voormelde beslissing.

Gedurende de beroepsprocedure worden de volgende adviezen gegeven :

- afdeling stedenbouwkundige vergunningen op 4 februari 1998 : verwijzing naar het (voor de aanvraag gunstige) advies in eerste aanleg;
- afdeling preventieve en sociale gezondheidszorg op 9 maart 1998 : gunstig voor de aanvraag;
- Vlaamse landmaatschappij op 11 maart 1998 : ongunstig voor de aanvraag;
- hoofdbestuur milieuvergunningen op 1 april 1998 : ongunstig;
- gewestelijke milieuvergunningscommissie op 17 april 1998 : ongunstig.

1.4. Met het bestreden besluit wordt het beroep van de Vlaamse landmaatschappij gegrond verklaard en wordt de vergunning voor 18.000 braadkippen van 1 tot 3 weken oud, geweigerd.

Dit besluit is hoofdzakelijk op volgende overwegingen gestoeld :

"Gelet op het feit dat voormelde beroepsindiener de volgende bezwaren doet gelden :

- voor het aanslagjaar 1993 zijn er bij de Mestbank geen aangiftes bekend; de inrichting moet bijgevolg beschouwd worden als een niet bestaande veeteeltinrichting;
- de gemelde verandering is niet verenigbaar met afdeling 5.9.3. van titel II van het Vlarem en eveneens niet verenigbaar met artikel 3, § 2, 3° van het Vergunningenbesluit of de bepalingen van art. 4 van het Vergunningenbesluit;
- via de procedure van art. 38 van titel I van het Vlarem kan enkel vergunning verleend worden voor die activiteiten die op het ogenblik van de indelingslijst reeds in exploitatie waren;

(...)

Overwegende dat onderhavig beroep betrekking heeft op een onderdeel van de inrichting dat ingevolge wijziging van de VLAREM-indelingslijst vergunningsplicht zou zijn geworden; dat het hier gaat om het houden van 18.000 braadkippen jonger dan 3 weken; dat

voorheen pluimvee enkel ouder dan 3 weken inzake vergunningsplicht werd in aanmerking genomen; dat sedert 10 juli 1996 pluimvee ouder dan 1 week dient in aanmerking genomen; dat met de bestreden beslissing voor het pluimvee van 1 tot 3 weken dat toen werd gehouden vergunning werd verleend bij de vereenvoudigde procedure voorzien in artikel 38 van titel I van het VLAREM;

dat de overeenkomstige aanvraag immers werd ingediend volgens de procedure van artikel 38 van titel I van het Vlarem; dat §1 van dit artikel vermeldt dat de exploitant van een inrichting die na haar inbedrijfstelling vergunningsplichtig wordt door aanvulling of wijziging van de indelingslijst, deze binnen een termijn van 6 maanden, te rekenen vanaf de datum van inwerkingtreding van die aanvulling of wijziging, een vergunningsaanvraag dient in te dienen;

dat bedoelde wijziging van de indelingslijst van titel I van het Vlarem dateert van 26 juni 1996; dat deze op 3 juli 1996 in het Belgisch Staatsblad verschenen is; dat de exploitant zijn aanvraag op 2 januari 1997 heeft ingediend; dat dit binnen deze termijn van 6 maanden was;

dat beroeper argumenteert dat het geen bestaande veeteeltinrichting betreft en dat via artikel 38 enkel vergunning kan worden verleend voor die activiteiten die op het ogenblik van de wijziging van de indelingslijst reeds in exploitatie waren; dat uit de Mestbankaangifte van deze inrichting niet blijkt dat dit zo is;

Overwegende dat de inrichting op datum van de wijziging van de indelingslijst reeds vergund was voor 18.000 kippen ouder dan 3 weken; dat er zodoende 18.000 kippen tot 3 weken en 18.000 kippen ouder dan 3 weken zouden aanwezig zijn;

dat volgens de exploitant in de inrichting het systeem van gespreiden opzet wordt toegepast; dat dit betekent dat 4 weken nadat de eerste ronde van start gaat in stal 1 de tweede ronde wordt gestart in stal 2; dat een ronde 8 weken duurt; dat dit 6 weken is voor het verblijven van de dieren in de stal en 2 weken voor het reinigen en terug gebruiksklaar maken van de stal voor de volgende ronde; dat er aldus volgens dit systeem ten allen tijde maximaal 18.000 stuks pluimvee aanwezig zijn ouder dan 3 weken;

dat uit het onderzoek van de afdeling Milieuvergunningen blijkt dat het een bestaande toestand betreft binnen twee geldig gebouwde stallen die reeds lang geleden werden opgetrokken en waarvoor geldige bouwvergunningen werden afgeleverd;

dat met betrekking tot het voormelde advies van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie moet worden opgemerkt dat de inrichting 'houden van braadkippen' op zich reeds vroeger vergunningsplichtig was; dat

het houden van braadkippen in dit geval bijgevolg niet als een inrichting kan worden beschouwd die in de zin van artikel 38 van titel I van het VLAREM na haar inbedrijfstelling vergunningsplichtig zou zijn geworden; dat het overigens inherent is aan de exploitatie van dergelijke inrichting dat de vergunde dieren worden ingebracht op jongere leeftijd; dat de Vlaamse Landmaatschappij in haar advies dan ook terecht poneert dat de aanvraag in feite een uitbreiding betreft van een vergunde inrichting;

Overwegende dat de inrichting in agrarisch gebied gelegen is; dat de onmiddellijke omgeving matig bebouwd is met een drietal woningen binnen een straal van 100 m, op een afstand van 50 tot 80 m; dat deze woningen eveneens gelegen zijn in het agrarisch gebied waar een hogere geurhinderdrempel dient aanvaard; dat mag aangenomen worden dat de hinder een voor de agrarische omgeving aanvaardbaar niveau niet overschrijdt;

Overwegende dat de inrichting gelegen is op een afstand van 1.200 m van een woongebied ander dan een woongebied met landelijk karakter en op 800 m van een woonuitbreidingsgebied; dat de overige hindergevoelige gebieden op nog verdere afstand gelegen zijn; dat de ligging van de inrichting voldoet aan de verbods- en afstandsregels van artikel 5.9.5.3., §5 van titel II van het VLAREM; dat bovendien overeenkomstig artikel 3.2.1.1. de verbods- en afstandsregels niet van rechtswege van toepassing zijn op bestaande inrichtingen;

Overwegende dat er geen opslag van mest gebeurt; dat er enkel droge mest geproduceerd wordt (strooiselmest); dat deze volgens de exploitant integraal afgenomen wordt door een mestverwerkingsbedrijf; dat het dossier documenten bevat die aantonen dat de geproduceerde dierlijke mest wordt afgehaald door het vergunde mestverwerkingsbedrijf N.V. KAREL STERCKX;

Overwegende dat, zoals uit het voormelde advies van de Vlaamse Landmaatschappij blijkt, de gevraagde uitbreiding van de vergunde inrichting niet verenigbaar is met het Mestdecreet en het in uitvoering hiervan vastgestelde Vergunningenbesluit";

2. Ten gronde

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Ernstig middel

2.1.1. Standpunten van de partijen

2.1.1.1. Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat de verzoekster als enig middel aanvoert :

"Art. 16 van het decreet van 25.06.1985 betreffende de milieuvergunningen luidt als volgt :

'Art. 16 § 1. De exploitant van een inrichting die na haar inbedrijfsstelling vergunningsplichtig wordt door aanvulling of wijziging van de indelingslijst, moet binnen zes maanden te rekenen vanaf de inwerkingtreding van die aanvulling of wijziging een vergunningsaanvraag indienen bij de overheid die bevoegd is ingevolge de nieuwe indeling.

§ 2. Er dient geen openbaar onderzoek te worden ingesteld.

§ 3. In afwijking van art. 4 mag de exploitatie worden voortgezet tot een definitieve beslissing wordt genomen over de ingediende vergunningsaanvraag.

§ 4. De Vlaamse regering stelt nadere regels vast voor de inrichtingen die vergunningsplichtig worden nadat zij in bedrijf zijn gesteld'.

Conform de definities van art. 1.1.2. van het Besluit van de Vlaamse regering van 01.06.1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (hierna VLAREM II), wordt voor 'bestaande inrichtingen' de volgende definitie gehanteerd :

'De ingedeelde inrichtingen of onderdelen van ingedeelde inrichtingen die op 01.01.1993 niet ingedeeld waren, en het tengevolge een wijziging of aanvulling op de indelingslijst nadien wel werden of

worden, en die op dat ogenblik reeds in uitbating of gebruik waren of zijn ...'.

Verzoekster heeft hierboven reeds aangestipt dat zij haar milieuvergunningsaanvraag heeft ingediend volgens de procedure van art. 38 van titel I van het VLAREM I.

Het art. 38 § 1 van VLAREM I vermeldt dat de exploitant van een inrichting die na haar inbedrijfsstelling vergunningsplichtig wordt, door aanvulling of wijziging van de indelingslijst, deze binnen een termijn van zes maanden, te rekenen vanaf de datum van inwerkingtreding van die aanvulling of wijziging, een vergunningsaanvraag dient in te dienen.

De laatste wijziging van de indelingslijst van titel I van het VLAREM dateert van 26.06.1996, en is in het Belgisch Staatsblad verschenen op 03.07.1996.

Door de wijziging van de indelingslijst werd thans het pluimvee jonger dan drie weken ook vergunningsplichtig.

Vermits in de kippenfokkerij van mevrouw Agnes WATTEYNE-DEPOORTERE ook kippen van minder dan drie weken aanwezig zijn, en dit reeds vóór 03.07.1996, was zij tengevolge van de wijziging van de indelingslijst verplicht om een nieuwe milieuvergunning aan te vragen, voor een onderdeel van de inrichting, (m.n. 18.000 kippen jonger dan drie weken) weliswaar overeenkomstig art. 38 van het VLAREM I.

De Vlaamse Minister betwist niet langer dat er voor 03.07.1996 mestkuikens van minder dan drie weken gehouden werden op de inrichting van mevrouw Agnes WATTEYNE-DEPOORTERE, waarvoor er voor 03.07.1996 geen vergunning noodzakelijk was.

De Vlaamse Minister stelt evenwel dat de inrichting (houden van braadkippen) op zich reeds vroeger vergunningsplichtig was, en dat het houden van braadkippen in dit geval bijgevolg niet als een inrichting kan worden beschouwd die in de zin van art. 38 van titel I van het VLAREM na haar inbedrijfsstelling vergunningsplichtig zou zijn geworden.

Verder stelt de Minister dat het inherent is aan de exploitatie van dergelijke inrichtingen dat de vergunde dieren worden ingebracht op jongere leeftijd, en dat de milieuvergunningsaanvraag in feite een uitbreiding zou betreffen van een vergunde inrichting.

Deze overwegingen van het bestreden besluit van de Vlaamse Minister houden evenwel een schending in van art. 2,1° en 2,4° en 16 van het decreet van 28.06.1986 betreffende de milieuvergunning, alsook van de art. 1,7°, art. 38 en art. 74 van het besluit van de Vlaamse executieve van 06.02.1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (VLAREM II) (sic), alsmede art. 1.1.2. van het besluit van de Vlaamse regering van

01.06.1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuvergunning (VLAREM II).

Het feit dat de inrichting 'houden van braadkippen' vóór 03.07.1996 vergunningsplichtig was voor wat betreft een onderdeel van deze inrichting, m.n. braadkippen ouder dan drie weken, belet niet dat een ander onderdeel van deze inrichting door een wijziging van de indelingslijst mede vergunningsplichtig kan worden (zoals in casu braadkippen jonger dan drie weken) waardoor toepassing kan gemaakt worden van art. 38 van het VLAREM I.

De Vlaamse Minister houdt aldus geen rekening met het gegeven dat een inrichting kan bestaan uit verschillende onderdelen.

Wanneer één onderdeel van deze inrichting (zoals in casu het houden van braadkippen jonger dan drie weken) door een wijziging van de indelingslijst vergunningsplichtig wordt, kan de exploitant aldus toepassing maken van art. 16 van het milieuvergunningsdecreet en art. 38 van VLAREM I om een vergunningsaanvraag in te dienen.

De Vlaamse Minister stelt bovendien ook volkomen ten onrechte dat het in casu zou gaan om een 'uitbreiding van een vergunde inrichting'.

Overeenkomstig art. 2, 4° van het milieuvergunningsdecreet, alsmede volgens art. 1, 7° van VLAREM I wordt met 'uitbreiden' bedoeld : het vergroten in capaciteit, in drijfkracht of in oppervlakte op percelen waarop de geldende vergunning betrekking heeft.

Het is duidelijk dat de dieren die voorwerp uitmaken van de milieuvergunningsaanvraag (18.000 kippen jonger dan drie weken) reeds rechtmatig aanwezig waren op 03.07.1996, datum waarop ze vergunningsplichtig werden.

Mevrouw Agnes WATTEYNE-DEPOORTERE heeft aldus haar capaciteit niet vergroot met 18.000 kippen jonger dan drie weken, vermits die steeds aanwezig zijn geweest. Zij waren weliswaar niet opgenomen in de vergunning van 19.02.1990, doch zij waren ook niet vergunningsplichtig.

De beslissing van de Vlaamse Minister houdt aldus een schending in van de art. 2,1° en 2,4° en art. 16 van het milieuvergunningsdecreet, alsook een schending van art. 1,38 en 74 van VLAREM I en van art. 1.1.2. van VLAREM II";

2.1.1.2. Overwegende dat de verwerende partij hier in haar nota op antwoordt :

"II.1. Art. 74 VLAREM I bepaalt :

'De exploitanten van inrichtingen die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit besluit in bedrijf zijn gesteld en die niet vergunningsplichtig waren en die ingevolge de bepalingen van onderhavig besluit meldings- of vergunningsplichtig worden, moeten voor 1 maart 1993 de melding of de vergunningsaanvraag indienen. Voor de inrichtingen die in de klasse 1 of 2 zijn ingedeeld gelden verder de bepalingen van artikel 38'.

Dit artikel behoort tot het Hoofdstuk XVII. 'Overgangs- en slotbepalingen' van VLAREM I.

Dit artikel (gewijzigd bij Besl. Vl. R. van 27 februari 1992, B.S. 9 mei 1992) voorziet in een overgangsbepaling voor bestaande inrichtingen die voor de inwerkingtreding van VLAREM I niet vergunningsplichtig waren, en onder VLAREM I meldingsplichtig of vergunningsplichtig worden. Daarop wordt het stelsel van art. 16 Milieuvergunningsdecreet en de artikelen 3, 4 en 38 VLAREM I van toepassing gemaakt.

Dit artikel handelt echter over een vergunningsaanvraag ingediend voor 1 maart 1993 en is in casu dus allerm minst van toepassing. De vergunningsaanvraag werd immers ingediend op 02 januari 1997.

De schending van dit artikel wordt ten onrechte aangehaald.

II. 2.1. Door verzoekende partij wordt art. 1.1.2. Vlarem II aangehaald, doch niet volledig ...

Art. 1.1.2. VLAREM II definieert 'bestaande inrichting' als

'tenzij anders in de bepalingen (met inbegrip van de andere definities) van dit besluit vermeld, de ingedeelde inrichtingen of onderdelen van de ingerichte (sic) inrichtingen :

(...)

- of, die op 1 januari 1993 niet ingedeeld waren, en het tengevolge een wijziging van of aanvulling op de indelingslijst nadien wel werden of worden, en die op dat ogenblik reeds in uitbating of gebruik waren of zijn.'

Artikel 1.1.2 Vlarem II bepaalt eveneens dat 'De begrippen en definities vermeld in artikel 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende het algemeen reglement voor de milieuvergunning, hierna Titel I van het VLAREM genoemd, zijn ook van toepassing op dit besluit. Voor de toepassing van dit besluit gelden bijkomend de hierna opgenomen definities (...).'

Aldus blijkt dat er rekening dient te worden gehouden met de begrippen en definities zoals bepaald in Vlarem I, indien een bepaald begrip niet 'gedefi-

nieerd' is in Vlarem II. Tevens dient men ook andere definities in Vlarem II in ogenschouw te nemen.

II.2.2. Art. 38 Vlarem I, waarvan verzoekende partij poneert dat dit artikel in casu van toepassing is, stelt :

'§ 1. De exploitant van een inrichting die na haar inbedrijfstelling vergunningsplichtig wordt door aanvulling of wijziging van de indelingslijst, dient binnen een termijn van zes maanden, te rekenen vanaf de datum van inwerkingtreding van die aanvulling of wijziging, een vergunningsaanvraag in te dienen overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 5 en 6. (...).'

Art. 1.4. Vlarem I bepaalt als 'inrichting' : 'fabrieken, werkplaatsen, opslagplaatsen, machines, installaties, toestellen en handelingen die op de indelingslijst voorkomen'.

Zo ook definieert art. 2.1° MVD 'inrichting' als : 'fabrieken, werkplaatsen, opslagplaatsen, machines, installaties, toestellen en handelingen die op een door de Vlaamse Regering op te stellen lijst voorkomen'

De Minister heeft echter terecht het van toepassing zijn van art. 38 Vlarem I geweigerd, overwegende :

'Dat met betrekking tot het voormelde advies van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie moet worden opgemerkt dat de inrichting 'houden van braadkippen' op zich reeds vroeger vergunningsplichtig was; dat het houden van braadkippen in dit geval bijgevolg niet als een inrichting kan worden beschouwd die in de zin van artikel 38 van titel I van het VLAREM na haar inbedrijfstelling vergunningsplichtig zou zijn geworden;'

De inrichting van verzoekende partij, nl. 'houden van braadkippen' was immers vroeger reeds vergunningsplichtig.

Het is wel zo dat, ingevolge de indelingslijst van Vlarem I (B.S. 26 juni 1991) een exploitatie van leghennen en mestkippen ouder dan 3 weken onder de rubriek 9.3. viel.

Ingevolge de wijziging van de indelingslijst bij besluit van 3 juli 1996 werd de inrichting ook vergunningsplichtig voor het houden van kippen van 1 tot 3 weken. Vanaf dat ogenblik zijn alle kippen ouder dan 1 week vergunningsplichtig. Enkel kippen jonger dan 1 week behoeven geen vergunning.

De indelingslijst maakt geen onderscheid tussen kippen tussen 1 en 3 weken en kippen ouder dan 3 weken, noch tussen kippen jonger of kippen ouder dan 3 weken.

Art. 38 Vlarem I is niet van toepassing, gezien het daar handelt over 'inrichting' en geenszins over 'bestaande inrichting', dus de definitie die door

verzoekende partij wordt aangehaald, is in casu niet relevant.

Daarenboven spreekt art. 38 Vlarem I over 'inrichting' en zekerlijk niet over 'een onderdeel van de inrichting', dat trouwens ook nergens wordt gedefinieerd.

Trouwens, vermits het in overeenstemming zijn met het Mestdecreet eveneens moet bekeken worden, dient in casu eerder de definitie van 'bestaande veeteeltinrichting' in aanmerking genomen te worden.

In art. 1.1.2. VLAREM II wordt 'bestaande veeteeltinrichting' als volgt gedefinieerd :

'een inrichting die ten minste één stal omvat met een capaciteit die overeenkomstig titel I van het VLAREM als hinderlijke inrichting is ingedeeld voor de subrubrieken 9.3 tot en met 9.8 van de indelingslijst en waarvoor de definitieve bouwvergunning werd verleend voor 1 september 1991 en waarvan in toepassing van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen minstens voor het aanslagjaar 1993 voor 29 september 1993, aangifte werd gedaan bij de Mestbank. In de op de inrichting betrekking hebbende aangifte moeten de dieren zijn aangegeven;'

In casu is er voor het aanslagjaar 1993 - dit wordt trouwens door verzoekende partij erkend - geen aangifte gebeurd. Dus is de kwestieuze inrichting geen bestaande veeteeltinrichting.

En indien men de redenering van verzoekende partij zou doortrekken (nl. het aanhalen van 'bestaande inrichting'), dan is art. 38 zekerlijk niet van toepassing.

Vandaar dat het ook steeds de vraag blijft of de aangevraagde kippen wel aanwezig waren of niet op het moment van de wijziging van de indelingslijst.

II.2.3. Indien art. 38 Vlarem I niet van toepassing is, gelden de 'gewone' vergunningsregels.

Zo overweegt de Minister :

'Dat de Vlaamse Landmaatschappij in haar advies dan ook terecht poneert dat de aanvraag in feite een uitbreiding betreft van een vergunde inrichting'.

Dit omdat :

'Dat het overigens inherent is aan de exploitatie van dergelijke inrichting dat de vergunde dieren worden ingebracht op jongere leeftijd'

Aldus verwijst de Minister terecht naar het advies van de Vlaamse Landmaatschappij waaruit blijkt dat de uitbreiding (het is immers geen bestaande toestand) niet verenigbaar is met het Mestdecreet en het Vergunningenbesluit.

'Overwegende dat, zoals uit het voormelde advies van de Vlaamse Landmaatschappij blijkt, de gevraagde uitbreiding van de vergunde inrichting niet verenig-

baar is met het Mestdecreet en het in uitvoering hiervan vastgestelde Vergunningenbesluit' (...)

Gezien de overproduktie aan mest, is er immers een vergunningen-stop.

In casu is dan ook art. 4 § 2 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 20 december 1995 tot uitvoering van de artikelen 33 en 34 van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen ('Het vergunningenbesluit') van toepassing.

Zo stelt het advies van de VLM :

'Er is niet voldaan aan alle criteria van artikel 4, par. 2, 3°, aangezien

- de inrichting geen bestaande veeteeltinrichting is (art. 3, § 2, 3°)

- de inrichting gelegen is in een zwarte gemeente en de gevraagde verandering tot gevolg heeft dat de gemeentelijke reserve verder daalt onder nul (art. 4, § 2, 3, e)

- niet voldaan is aan het leeftijds criterium (art. 4, § 2, 3°, f)

Vermits art. 38 niet van toepassing is en de gewone vergunningsregels gelden, handelt het in casu wel degelijk om een verandering (nl. uitbreiding) van de vergunning en is allerm minst een schending van art. 2, 4° Milieuvergunningsdecreet en art. 1, 7° Vlarem I voorhanden.

De middelen missen aldus ernst";

2.1.2. Bespreking

Overwegende dat het middel ernstig is om de volgende redenen :

2.1.2.1. Uit de hoger weergegeven motivering van het bestreden besluit kan prima facie worden afgeleid dat de weigering haar oorsprong vindt in het uitgangspunt dat de aanvraag niet kan beschouwd worden als betrekking hebbend op een inrichting in de zin van artikel 38 van Vlarem I omdat :

"de inrichting 'houden van braadkippen' op zich reeds vroeger vergunningsplichtig was; dat het houden van braadkippen in dit geval bijgevolg niet als een inrichting kan worden beschouwd die in de zin van artikel 38 van titel I van het VLAREM na haar inbedrijfsstelling vergunningsplichtig zou zijn geworden; dat het overigens inherent is aan de exploitatie van dergelijke inrichting dat de vergunde

dieren worden ingebracht op jongere leeftijd; dat de Vlaamse Landmaatschappij in haar advies dan ook terecht poneert dat de aanvraag in feite een uitbreiding betreft van een vergunde inrichting".

2.1.2.2. De verzoekster beschikt over een vergunning, geldend tot 1 september 2011, voor een kippenfokkerij met 18.000 mestkippen, ouder dan drie weken.

Ingevolge de wijziging van de indelingslijst van Vlarem I was zij verplicht een vergunning te vragen voor de stal van 18.000 dieren, jonger dan drie weken, die zij ook reeds uitbaatte, maar die voordien niet vergunningplichtig was.

2.1.2.3. Prima facie lijkt uit de loutere vaststelling dat de inrichting "houden van braadkippen" op zich vroeger vergunningplichtig was, niet rechtens te kunnen worden afgeleid dat "bijgevolg" het houden van braadkippen "in dit geval" niet als een inrichting in de betekenis van artikel 38 van Vlarem I kan worden beschouwd.

2.1.2.4. Een "inrichting" wordt door artikel 1, 4°, van Vlarem I omschreven als :

"fabrieken, werkplaatsen, opslagplaatsen, machines, installaties, toestellen en handelingen die op de indelingslijst voorkomen".

Zowel de oude als de huidige indelingslijst vertrekken van de notie "kippenstal".

In casu werd een kippenstal van 18.000 stuks van jonger dan drie jaar, vergunningplichtig door een wijziging van de indelingslijst.

Prima facie lijkt artikel 38 van Vlarem I op deze situatie toepasselijk te zijn, ook al exploiteert de aanvrager ook nog een andere, reeds tevoren vergunde, kippenstal.

De vaststelling dat het overigens inherent is aan de exploitatie van dergelijke inrichting dat de

dieren worden ingebracht op jongere leeftijd, lijkt van louter feitelijke aard te zijn en bijgevolg in rechte niet doorslaggevend;

2.2. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Overwegende, wat de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State betreft, dat de verzoekster voldoende aannemelijk maakt dat het niet verkrijgen van de gevraagde vergunning dreigt tot gevolg te hebben dat haar onderneming niet zal kunnen overleven;

2.3. Overwegende dat bijgevolg voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 19 juni 1998 van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling waarbij het beroep, door de Vlaamse landmaatschappij aangekend tegen het besluit van 11 december 1997 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende het verlenen aan Agnes WATTEYNE-DEPOORTERE van de akte geldend als vergunning voor een termijn van vijf jaar voor het uitbreiden van een kippenfokkerij, gelegen aan de Maalstraat 79 te Moorsele, zodat deze voortaan 18.000 braadkippen jonger dan drie weken en 18.000 braadkippen ouder dan drie weken zou omvatten, gegrond wordt verklaard en het beroepen besluit wordt opgeheven.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier maart 1900 negenennegentig, door :

de H. R. STEVENS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

R. STEVENS.